

til at bebygge saadanne Lodder, der blive udlagte ved Udskiftning af Lovvæmner, saa troer jeg, at det er aldeles urigtigt at indskrænke Retten til at bebygge disse Lodder af Hensyn til Naboen. Der gives jo som bekendt i Udskiftningslovgivningen en Indskrænkning for Bebyggelsen, som er bestemt derved, at naar Lodden har en vis Størrelse, der ansees tilstrækkelig til en Families Ernæring, saa kan den bebygges; naar den er mindre, kan den derimod ikke bebygges uden særlig Tilladelse.

Jeg har i Vædringsforslaget optaget denne Bestemmelse, fordi jeg har anset det for en naturlig Begrænsning af Retten til at bebygge. Forsaavidt Lovforslagets Bestemmelse i denne Henseende maatte blive vedtagen, vilde den saaledes kunne føre til, at den, der eier den hele Strækning omkring en saadan Lovvæmner, derved kunde tvinge de Vedkommende, der havde de enkelte Parter, til at afhænde disse, fordi de, der eiede Parterne, i saa Fald ikke vilde have Ret til at bebygge dem; de vilde altsaa for de egentlige, oprindelige Eierne ikke have en saa stor Værdi, som om der var Ret til at bebygge dem, og denne Indskrænkning synes mig derfor at være en Bestemmelse, der egentlig ikke kan siges at være truffen af Hensyn til det Offentlige, men som nærmest vil være i de enkelte private Mænds Interesse, thi Hensynet til det Offentlige kan kun fordre, at Lodderne kun blive bebyggede, forsaavidt de ere store nok til at ernære en Familie. Med Hensyn til § 6 kan jeg i det Væsentlige slutte mig til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Røbenhavn's 5te Valgkreds (Eilisch) har bemærket mod denne §, og henviser til, hvad jeg allerede ved første Behandling i denne Henseende har yttret. Med Hensyn til § 7, der giver en, som det forekommer mig, overflødig Bemyndigelse til Indenrigsministeriet, skal jeg erindre om, at der i Motiverne til Regjeringens Udskiftning alene siges om denne §, at Ministeriet har anset det for rettest, at det bliver overladt til Ministeriet at træffe disse Bestemmel-

ser, men dette synes mig ikke kan være noget som helst Motiv, thi hvis dette skulde være et Motiv for § 7, saa maatte Meningen enten være den, at Ministeriet ikke havde anset de Bestemmelser, der vare truffene i de andre Paragraffer, for det Rette, — men det kan dog umulig være Meningen, — eller ogsaa maatte det være Meningen, at den Omstændighed, at Ministeriet ansaae en vis Bestemmelse for den retteste, var et tilstrækkeligt Motiv, men dette kunne vi fornuftigvis heller ikke indrømme. Det synes mig derfor i Betragtning af, at en saadan Bestemmelse under de bestaaende Forhold kan gives af Ministeriet uden den i Loven foreslaaede Bemyndigelse, at være aldeles overflødig at opstille en Paragraph derom.

Eilisch: Jeg kan ikke ansee den Fordring, at en Jordlod for at kunne bebygges til Beboelse skal have den Størrelse, at en Familie kan leve deraf, for at være berettiget. Sæt, at en Mand slet ikke ønsker at leve af Jorden, men at han vil bebygge den for at boe der, og han enten vil ernære sig ved et Haandværk eller, hvad der netop i disse Tilfælde meget let kan tænkes, ernære sig ved at paatage sig Arbejdet i Mosen for Andre, skulde saa den Omstændighed, at den Lod, der var ham udlagt, ikke var saa stor, at han deraf kunde ernære sig, være en Grund til at nægte at bebygge den? Det forekommer mig, at det vilde være at stille en aldeles urimelig Fordring og en Fordring, som jeg ikke synes, at det ærede Thing i andre Sager har givet Medhold. Jeg mener, at den Mand, der har en Lod og er tilfreds med at boe paa den, maa have Ret til at bebygge den, naar han ikke gjør Indgreb i anden Mands Rettigheder. At Sligt kan være Tilfældet, indrømmer jeg, ligesom ogsaa, at det kan være i høj Grad til Gæne for dem, der eie Jord omkring Mosen, at saa saadanne bebyggede Smaalodder tæt op til deres Eiendom.